

Pozemski mojster, kaj so tvoja sila,
podobe, kipi, tvoja izrazila?
In pritožuješ se, če kdo med brati
ti misli, del, besed ne ume brati?
Poglej na Mojstra: trpi, božji sine,
neznan in nepriznan od povprečnine!

Severin Šali

Podoknica

Poglej, dekle, nad mestom luna sije
in njen lesket poljublja v reki vale,
na tvojem oknu noč v cvetove klije
ter boža sanje, ki so v tebi spale.

Kakor čebelice svoj rodni ulj
obleta moja pesem te, metulj.

Na žarkih, ki drhtijo nam z neba,
igram svoj spev ko davni trubadur,
in čakam, da iz tvojega srca
vzbrste poljubi teh bleščečih ur.

Zdaj noč te ziblje v zibki ljubkovanj,
nasmehni se iz svojih belih sanj.

Odpri mi okna in razkrij zastore.
Jaz čakam, čaka te sladkost noči,
ko princ kraljično te povedem v dvore,
ki v njih ljubezen straži in bedi.

Šepeče mesec, s tajnostjo odet:
Glej, našla sta se pesem in poet!